

[Jens Foged.]

mange landmænd. Indkomsterne kommer derfor ofte i efterårstiden, specielt da hvis der skulle være rimelige kartoffelpriser. Hr. Lembourn siger nu, at bortset fra aktieejerne har skatteyderne betydelig indflydelse på indkomstens størrelse. Ja, gid det var så vel, at man havde indflydelse på indkomstens størrelse med den sikkerhed, som hr. Lembourn giver udtryk for, men det har frøavlerne ej heller, og der er andre, der får indkomsterne lidt i byger. Hvad med manden, der sælger ispinde, for ikke at tage ham, der sælger øl? Hvad med ham, der sælger juletræer, og hvad med ham, der har turistindtægter? Alle disse svingende indkomster må B-skatteyderne tage højde for, og derfor finder vi, at det ville være helt forkert at behandle aktieudbytte anderledes. Vi kan ikke overse konsekvenserne af at gennemføre en sådan bestemmelse. Det må være rimeligt, at den enkelte skatteyder i videst muligt omfang disponerer på lidt længere sigt end en måned ad gangen, det er vist alles pligt.

Jeg indrømmer blankt, at kildeskat og B-indkomster ikke passer sammen, men A-skatteyderen vil næppe finde det rimeligt, at B-skatteyderen ikke også så vidt muligt betaler kontinuerligt i årets løb. Jeg tror, at disse overvejelser er værd at tage med, når det ændringsforslag skal til afstemning.

Venstre kan altså tiltræde de af ministeren stillede ændringsforslag, men vil stemme imod de to af de konservative stillede ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil også gerne komme med nogle betragtninger over det, der er sket med kildeskatteforslaget. Det er nævnt heroppefra, at bemyndigelsesparagraffen, § 54 i lovforslaget, er den, der har optaget udvalget mest, og det er vel rigtigt. Det spørgsmål har været rejst, om den var i overensstemmelse med grundloven. Det kan man jo have forskellig mening om, men jeg mener, at bemyndigelsen i sin nye udformning er acceptabel. Vi har fået defineret

ganske bestemt, til hvilket formål man kan bruge § 54, nemlig kun til at tilvejebringe bedre overensstemmelse mellem forskudsskatten og slutskatten. Den kan ikke bruges til at drive finanspolitik med.

En anden ting, der er meget væsentlig for mig, er — det siges i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 8 vedrørende § 54 — at folketinget får kendskab til, hvor meget finansministeren agter at forhøje skattegrundlaget enten for alle skatteydere eller, hvis det skulle vise sig, at forholdene talte for det, for grupper af skatteydere. Med andre ord, det er overordentlig væsentligt for mig, at folketinget har kendskab til, hvad der sker med skattegrundlaget, før vi fastsætter udskrivningsprocenten.

Må jeg så ikke rette en fortalelse — går jeg ud fra at det var — som hr. Lembourn gjorde sig skyldig i. Det er ikke muligt hverken for ondsindede eller ikke ondsindede finansministre at føre finanspolitik uden om folketinget med den nye paragraf i den udformning, den har fået; det fremgår alene af det, jeg har gentaget her, at folketinget skal vide, hvor meget skattegrundlaget forhøjes med, før man fastsætter udskrivningsprocenten. Det bør siges heroppefra, at det kan ikke lade sig gøre.

Af de andre ting, som har været nævnt, vil jeg gerne dvæle et øjeblik ved spørgsmålet om folkepensionisterne. Det er rigtigt, som hr. Jens Foged sagde, at der stadig væk kan være urimelige forhold, når folkepensionister har en ekstra arbejdsindtægt.

Der er et andet forhold, som vi er inde på i betænkningen, og som jeg gerne heroppefra vil understrege må virke urimeligt. Det er det forhold, at enlige folkepensionister over 67 år med en ekstraindtægt på 8.000-9.000 kr. vil have mellem 3.000 og 4.000 kr. mere til rådighed end andre enlige, der har den samme indtægt ved arbejde. Der har været talt meget i denne folketingssamling om, hvordan man skal behandle folkepensionister. Jeg skal ikke rippe op i den diskussion, men jeg synes, at der er grund til at fremhæve heroppefra, at vort skattesystem i